

בין מפקד לסמליו .

חומת השדרה של הצבא.

את הדרך הראשון במערכת הפיקוד מהווים הסמלים – דרג העומד במנע בלתי-אמצעי עם החיילים. חובתם הראשונית והגדולה היא פיקוח ישיר על החיילים. בידי הסמלים כלבר נתון הפיקוח על התנהגות אנשי היחידה ומיבצעם. רק הסמלים מסוגלים להחזיק ולקיים את הרמה שנקבעה ע"י המפקד. כבר נאמר על הסמלים, כי הסיים המהווים את חוט השדרה של הצבא, – ואכן זוהי אמת לאמיתה.

בעיות הסמל ובעיות המפקד – דומות הן

- כל הכללים שנאמרו במפקד, באשר הוא מפקד – חלים על הסמל כעל קצין. על הסמל להבין את פקודותיו ואת שליחותו בשלימות וכבהירות. עליו לתת פקודות ברורות וישירות ולדאוג שתבוצענה. הסמל חייב לתכן את פעולתו מראש, לפני בואו לבצעה. וישיב לעשות אם ינהג בפעולתו לפי הנוסחה המרובעת, אותה משננים לכל קצין הלא היא, נוסחת הנאמן, ניתוח, ארגון, מינוי, ניצוח. סמל צריך שיהא מסוגל ללמד ולעשות בעצמו כל פעולה הנדרשת מאנשיו. הוא מוכרח לשמור על רמת השירות, וקיום המשמעת, מכיוון שהוא אחראי אחריות אישית למשמעת ולרוח החיילים.

דרכי הפיקוח של הסמל על פיקודיו תהיינה דומות לדרכי ההוצאה לפועל הנהוגות ע"י המפקד. הוא יחליט בכל השאלות – מה, כיצד, מתי, היכן ומי. בתחום יחידתו פקודותיו מחייבות ממש כפקודותיו של הקצין.

חייל ראשון במעלה

הסמל הטוב חייב תמיד להיות החייל הטוב ביותר באנשי יחידתו. ולא רק שעליו להיות נאה על כך, אלא שעליו להבין, שיכולתו לבצע פעולה טוב יותר מאנשיו, הוא אחד מאמצעי היעילים ביותר לקיים יחס של כבוד ושליטה. הדרך הטובה ביותר להחזיק את השירות על רמה גבוהה, ולשמור על בטחונם של החיילים ביחידתם, היא לתבוע מאת הסמלים רמה גבוהה יותר בפעולה ובהתנהגות אישית מזו שנדרשת מהחייל. זכויות הדרגה צריך שתהיינה נעוצות יפה בהצטיינות בהתנהגות ופעולה, ולא רק בעצם הדרגה כשלעצמה. על הסמלים לא רק להצטיין בתפקידים המוטלים על חייליהם, כי אם גם למלא את תפקידיהם באופן מעולה.

אימון הנרעין

נדל תפקידיו של הסמל, לאחר תפקיד הפיקוח – היא ההדרכה. הכשרת נרעין סמלים בדרכי ההדרכה הטובים ביותר, בנושאים שונים, הוא התנאי העיקרי להעמדת יחידה חדשה מלכתחילה על בסיס נכון. האופן הטוב ביותר להקנות לתבירי הנרעין את כושר ההדרכה הוא, להניח להם להיתרגל, איש איש בתורו, על

נבי יתר אנשי הגרעין, וזאת כשרם ימסרו לידם את האנשים החדשים. ההדרכה הניתנת ע"י הסגלים היא לרוב הרצאת דברים בפני קבוצה, והדגמה עם ציוד. לא אחת יתגלה, שאנשי הגרעין הם מנוסים מאוד בהתהלכות עם ציוד, אך לא תמיד יודעים הם להשיח דברים לפני האנשים לתועלת הדרכתם של אלה.

שיחה בת שלוש דקות

בראשונה תן לאנשי הגרעין הוראות מוקדמות, כיצד להניש נושא מסוים בשלוש דקות – חצי דקה לתיאור הנושא, דקה וחצי יש לעסוק בעובדות הנוגעות לו, חצי דקה לאימות הנקודות שהוצגו וחצי דקה לסיכום ולמסקנות. הנח להם לבחור בנושאים כטוב בעיניהם, וראה, שכל חבר גרעין ירצה לפחות חצי תריסר הרצאות כאלה במשך תקופת אימון מוקדם זה. טוב יהיה, שהרצאתו של כל אחד תבוקר בקורת תכליתית, ומשסיים האיש את דבריו, תיכף תוצענה לפניו דרכים לתיקון ושיפור. הנה תמיד מסביר פנים, וציין כל ביצוע שעלה יפה.

שניאות מצוינות

יש שניאות מסוימות, שמרבית המדריכים השירונים נוטה לעשותן. אחת מאלה היא, התעלמות מן הצורך בהתאמה בין דבריו הרצאתם לבין מטרת השיעור. יש הבדל במטרה בין שיחה על רובים עם אנשים, שזה רק קיבלום, לבין שיחה אודותם עם אנשים סמוך לתרגילי יריה. מטרת השיחה בשיעור הראשון הוא, ללמד את הטיפול הנכון בכלי, את השמירה עליו ולתאר כללית את פעולתו. ואילו מטרת השיחה השניה היא סיכום הילכות הלחיצה על ההדק, חוקי הכיוון וכללי זהירות. לעולם אל תסור מנגד עיניך המטרה, שלשמה נועדה השיחה. שניאה מצויה אחרת היא ההתרחקות משפת דיבור פשוטה ומפורשת. רבים האנשים, שבבואם להרצות, יסתבכו במליצה צבאית, שלא תעלה על שפתם בשיחתם הרגילה. לדוגמה: "מחלקתנו הוסיפה להתקדם לאורך קויהמסע שסומן מראש, בקיימה באופן רצוף מצב של הכן, במקום להגיד, "מחלקתנו המשיכה את דרכה, בהסתכלה היטב סביבה". מליצות שרופות גורמות בלבול-מוח לשירונים, והשימוש היחיד היאה להן הוא בכדיחות חיילים, כגון: "אז נסוג האויב לעמדות שהוכנו מראש".

הסיבה לחוסר-היכולת להביא הרצאה לסיומה, היא, שהתכלית אינה בהירה למדבר עצמו, שחסרה לו היכולת להצביע על הדרכים להשגת תכלית זו ומשהניע אליה – אינו יודע להסיק מסקנות ולסכם.

מוטב להניח לגרעין ללמוד את מלאכת ההוראה משרו-הוא, מאשר ילמדנה מנסיונות על גבי שירונים. ע"י כך מונעים לפחות שתי רעות חולות: "שרשרת שניאות", ודפוס של אָמון ושל יחס-כבוד מצד האנשים מראשית הפעולה.

שלבי האימון

שלושת השלבים – הבסיסי, המכני והמקמי* תכלית כולם היא להכשיר את האיש לקרב. בכל שלב ניגש הסמל גישה שונה למלאכת ההדרכה.

* החלוקה ניתנה כאן לפי המקובל בצבא ארה"ב.

סיגול לחיי צבא

הרעיון העיקרי בעת האימון היסודי הוא, ללמד את האנשים, שדרכי הצבא זרים להם, כיצד לסגל את עצמם ברוח נכונה למשמעת הנוהגת כאן, כיצד לדאוג לעצמם וכיצד לשתף פעולה. חשוב לאין ערוך לסמל לבוא לעזרת השירון לחלצו ממשנה, שנעשה על ידי הלז מחוסר ידיעה או חוסר הנללות, כגון שלא התייצב דום בעת שפנה לקצין, ולא להפגין את רוב מבינותו ואת סמכותו על ידי נזיפה או חביעה למשפט דיסצפלינרי, בגלל משנה תמים.

הסמל יבנה יותר ממעשים, שיעשה למען אנשיו, ממעשים שיעשה להם. בדרך זו ירכוש לעצמו שליטה יותר נאמנה וגם יותר מתמדת באנשיו.

האימון השכני

שלב האימון השכני תוכנן פיקוח ללא הפוגות על הקנינים היסודיים שבמשמר ומשמעת, ענינים שהאנשים היו חייבים להסתגל להם עד הנה ופתיחת ההדרכה בהתנהגות ושימוש. בצידור בו ילחמו אנשים עלולים לפצוע עצמם וכן לקלקל את הצידור קלוקל שאין לו תקנה, אם לא ידעו את אשר הם עושים. על כן חייבים בשעת כל הדרכה שכנית לנקוט באמצעי זהירות קפדניים וציווי "עשה ולא תעשה", שצריכים להיעשות תיכף ומיד עם סיום הסברת מטרתו ופעולתו הכללית של הנשק או המכשיר הנידון.

משנקבעה קבוצת האנשים שתשמש ותפעיל כל-יזין מסויים, יש לפקח עליה בכל פרטי הביצוע בתשומת לב סבלנית ביותר; כי להיטיב יחידה שלא אומנה כדבעי בראשית דרכה – הוא כרגיל תהליך מאד קשה, ארוך ומגע, ולא תמיד אפשר לראות בו ברכה.

אם רק ניתן הדבר, הרי טוב לשכן אנשי קבוצת-קרב אחת יחדיו. אם אינם יודעים לחיות בצוותא, לא ידעו גם ללחום בצוותא, ויש צורך איפוא לערוך את האנשים לקבוצות מחדש.

שיפורים ללא הרף – זו הדרך. הדגמות, הסברות כל שלב בפעולה, שאלות, תשובות והערות, תיקונים מנומקים, עידוד וציון-למטובה של פעולה נכונה, אלה הם מן האמצעים שהסמל יכול להשתמש בהם לתועלת הענין בשלב אימונים זה.

אימון טקטי הוא בעיקר ענין של תנועה, הסעיה, תיאום בזמן והתמדה. כשמגיעים לשלב זה, מן הצורך שתהיינה עומדות לרשות הסמלים קבוצות ממושמשות יפה, ומלומדות בפעולת הנשק שהופקר לידם. מעתה עליהם ללמוד את שימושן.

תרגילים טקטיים מלמדים את האנשים, כיצד לשמור על עצמם בשדה, כיצד לישון על האדמה ובגשם, כיצד לשמור על הציד, כיצד להסתגל לחשכה, וכיצד לנשוא מנה מסוימת של מחסור וסבל. ואלו הסמלים לומדים בהם לבצע משימות טקטיות ולנהל את עניני מחלקותיהם וכיתותיהם מבלי שפרט מן הפרטים יעלם מן העין. לקצינים ניתנת ההורמנות ללמוד, כיצד להשתמש ביחידות-המשנה שלהם במצב-קרב, ולאיזה דברים היחידות מוכשרות. הסמל הוא הרבה יותר עצמאי ופחות

נתון לפיקוח בשדה מאשר במחנה. עיקרון אחד אל יסור מנדר עיניהם בהיותם בעמדות-שדה, ודא: שפר עמדתך בלי הרף, אותו סמל המעביר קשה את אנשיו בתרגילי-השדה ואינו מרבה לתת להם נופש, עליו ראוי לסמוך ולתת בו אמן ביום הקרב.

הקורפורל*

כשאנשים חיים ועובדים בכפיפה אחת כדוגמת מפקד הכיתה ואנשי כיתתו, עומד האחד ממילא על ערכו של השני. ואילו לגבי מפקד הכיתה – צריך שיהיה זה תהליך של הכרה: עליו להכיר את אנשיו, לגלות בהם כשרונות, כמוסים, ולתקן לפי זה את הרושם המתקבל ממבחן-הידיעות הרשמי. ערכו כמפקד כיתה מונח ביכולתו לעשות זאת – בלא פניות ותוך שיפוט נכון – וכן ביכולתו להעביר למפקד-המחלקה את המצב העובדתי, בתוספת נימוקיו שלו.

סרנינט מחלקתי

מפקד המחלקה בתורו חייב לדעת מכלי ראשון את תכונותיהם, לקוייהם ומעלותיהם של אנשי מחלקתו. ולא רק שהוא חייב להוכיח את כושר המנהיגות שלו ע"י שימוש בסגולותיהם של אנשיו וע"י תיקון לקוייהם, אלא עליו מוטל להחליט אם כל איש-ואיש מנוצל באמת כדי מלוא התועלת לעצמו וליחידתו ואם אין הדבר כך, הרי מחובתו לאחוז בצעדים מעשיים לתיקון המצב. הכהונה הפיקודית מחייבת לכך מעצם ברייתה.

הסרנינט הראשון**

א. הסרנינט הראשון הוא איש-המפתח בחברי הסמלים של פלוגה או של יחידה דומה. הוא העוזר האישי של מפקד הפלוגה והוא המקשר בין מפקד הפלוגה לבין אנשיה. הוא עורך את הפלוגה – או חלק-ממנה – לתרגול, לעבודות-מחנה, לשמירה ולשאר תפקידים צבאיים, מקבל מהסרנינטים המחלקתיים את הדו"ח על הנוכחים והנעדרים, ומוסר למפקד הפלוגה את מספר הנעדרים בלא-דשוח. הוא נלווה על מפקד הפלוגה בעת סוריו בקסרקטין, במטבח ושאר השטחים שברשות הפלוגה, כשהוא רושם לפניו את שאינו בסדר ומסביר לאנשי השורה את הוראותיו של מפקד הפלוגה. הוא הרואנ לכך, שקבוצות החיילים המתייצבות לשמירה ולעבודות מיוחדות, תופענה מזוינות ומצוידות כהלכה, ותתייצבנה במקום הנכון ובזמן הנכון. ב. הסרנינט הראשון חייב להכיר כל אדם מפלוגתו, עליו לדעת משהו מעברו, ולדעת בדיוק במה יפה כוחו של הלז. הוא עוזר למפקד הפלוגה בקיום המשמעת ורוח-החיילים, ומביא בפני מפקד הפלוגה כל אדם הראוי להתראה, נויפה או משפט דסציפלינרי.

* הקטעים הנאים, הניתנים במרכאות כפולות, מובאים מתוך "ספר-ההדרכה של צבא ארה"ב".
** במקרה זה – מקביל הוא לסרנינט-מיג'ר (רב-סמלים) הפלוגתי שכצבא הבריטי. – המער.

ג. הוא מכין את הדו"ח היומי לבקורת ולחתימת מפקד הפלוגה לפני הימסר הדו"ח למשרדו של שליט הנדוד; הוא רושם את שמות החיילים בפנקס החיילים, לחתימתו של המפקד. הוא מכין, מנהל ומפרסם את רשימת התורנויות.

ד. הוא עוזר לסגן המפקד וליתר קציני הפלוגה בתפקידיהם האדמיניסטרטיביים וממציא לפקיד הפלוגה, למפקד הפלוגה וליתר קציני הפלוגה פרטים הנוגעים לאנשי הפלוגה, ככל שיידרש לשם תשובה על חקירות מטעם קשות נבונה יותר. בהעדרו של הפקיד הפלוגתי ממחלקת הפרסונל של היחידה, הוא המנהל את הרשימות ומכין דו"ח ככל שנחוצו. הוא עוזר לקציני הפלוגה בהכנת גליונות הנבייה. הוא עוזר בחלוקת בגדים וציוד לכל איש. הוא מפקח על העבודה המשרדית במעון הפלוגתי, רואג לקיום הלוחות ורשימות התור לשעשועים, ספורט, חופשות סוף שבוע וכיו"ב.

ה. הוא בורק, שפקודותיו של מפקד הפלוגה תהיינה ברורות לכל הסמלים. הוא עוזר למפקדי המחלקות בביצוע הוראותיו של מפקד הפלוגה בקיצור: - הוא, הוא יד ימינו של מפקד הפלוגה. עליו להיות החייל הראשון בפלוגה; תפיסתו צריכה להיות למעלה מן הבינונית; עליו להיות נמרץ ובעל יומה, ולדעת להתהלך עם אנשים; עליו להיות תקיף וללא פניות, בכל עניני הפלוגה המובאים לפניו; עליו להכין את תכניתו ודרכי הפעולתו של מפקד הפלוגה, עליו להיות נאמן לו בתכלית, ולהיות נכון בכל שעה לשעבר את השקפותיו ודעותיו והוא לאלה של מפקד הפלוגה. עליו להתעניין באנשי הפלוגה ולהיות נכון תמיד להושיט יד עזר לכל פרט, ומעל לכל: - להיות בעל שווי משקל ברנשותיו ובעל כח שיפוט נכון.

ו. עליו לדאוג לכך, שהטוראים לא יפנו בעניניהם ישר למפקד הפלוגה, אלא אך ורק באמצעותו, ולאחר שהוא עצמו עמד על טיבו של כל ענין וענין. דבר זה מחייב, שלא יהיה נוהג משוא פנים, ושדעות קדומות אישיות לא תמנענה מן החייל כאשר הוא את הסיכוי להשמיע את עניינו. מאידך, כמה וכמה מעניניהם הפעוטים של החיילים, ביחוד הטירונים, שבעיניהם הם נראים למחייבים את טיפולו של המפקד דווקא, אפשר שהסרג'נט יהא מטפל בהם.

ז. על הסרג'נט הראשון להמנע מהחליט על עניינים, שהכרעתם נתונה אך ורק בסמכות המפקד. לא הוא הממליץ על העלאה של טוראים, אלא מפקד המחלקה בלבד, ולא הוא אלא מפקד הפלוגה, בהסתמכו על המלצת מפקדי המחלקות, ממליץ לפני מפקד הנדוד על מנויי סמלים.

ח. בשעת קרב נשאר הסרג'נט הראשון ליד מפקד הפלוגה, עוזר לו לקיים קשר עם מפקדי המחלקות, מסביר הוראות, משגיח על המקשרים וממלא חובות כיוצא באלה. ככל שמפקד הפלוגה משיל עליו, עליו להתמצא במצב הטקטי, לדעת יפהיפה את תכנית הפעולה של מפקד הפלוגה, ואם כלל קציני הפלוגה נפגע במערכה ומוצא מן הפעולה, הרי הוא מקבל לידו את הפיקוד על הפלוגה וממשיך בפעולה.

סרנינט האספקה

בסרנינט האספקה עצמו תלוי הדבר, אם תפקידו רביהחשיבות יעלה בידו יפה או ייכשל בו. היעילות במילוי המוטל עליו תלויה בכך אם מבין הוא, שעצם תפקידו הוא תפקיד של שירות-חלוקה, ובידיעתו לנהל רישום מסודר על מקום הימצא הרכוש. במידה גדולה יש כאן ענין של מזג מתאים, ולא כל אדם יבשר לעבודה זו. ככל סוחר עליו לדאוג לכך, שיתידתו לא תקופת, ושחקבל ציוד שאינו נופל בטיבו ובמותו משל היחידה השניה. ואף כי אינו אחראי אישית לציוד, לאחר שזה נמסר לרשות האנשים, הרי בכוחו לתרום ליעילות יחידתו, אם יראה זאת כעניינו לשים עין על שמירתו של הרכוש גם לאחר שחולק.

סרנינט התובלה

סרנינט התובלה ולא אחר מחוייב לדאוג לכך ש"הגלגלים ירוצו". חובתו לבחור את הנהנים, להכשירם בנהיגה, המבטיחה שהמכונות תמלאינה את יעורן, ללמדם לנהוג בשיירה ובאיפול, — אלה הם ראשית בעיותיו של סרנינט התובלה. לא רק שעליו ללמד לנהגיו את ה"כיצד" של דברים אלה, אלא עליו לפקח עליהם ולראות שדברי תורתו יקוימו באמת.

רב מספרם של נהנים בנוסח "יהוא". המכונית הצבאית היא אחד מכלי הציוד הצבאיים המצוינים ביותר בטיבם. אולם לא יקשה להשחיתה, אם מחוסר ידיעות, אם מרשלנות ואם מתוך שימוש גרוע. מחובתו הישירה של הסרנינט הוא למנוע את כל זה. שינרה קפדנית היא צורך חיוני — שינרה כהשנחה, בניקוי, בסיכה, בבדיקה הנרשמת לפרטיה והמלווה ביקורת קפדנית. רק לעתים נדירות מפסיק משהו רציני את מהלכה של המכונה בדרכה. לרוב אין זה אלא תגובת מגופה, שנשכרה בהיותה מתוחה יתר על המידה, אולת מים. לרגל איזה חור דולף, שנתעלם מן העין ברדיאטור, או צינור-גאזולין סתום. תקלות כאלה אין להן כל צידוק ולא חאדענה אלא אם מזוללים בכללי טיפול מוקדם נאות. בשירות האזרחי סוג נהיגה זה אינו מצוי, ואת כל הנהנים כולם יש אפוא ללמד את המלאכה מבראשית. למד את הנהנים לקמץ בהדף של הנעה מהירה, בלימה פתאומית, והרצת-תחרות של המוטור לאותה השעה, שכוחה של המכונית לעמוד בכל פגע יהא שקול בה כנגד מליון דולרים בבנק, שעה ש"הזרזים מקדימים וזוכים, ומפגרים — יורשים ניהנום".

(המשך יבוא)

ערבן של מופת אישי לתקצרת רגשי פחד, פחו יפה רק לגבי קמץ האנשים החשים בהשפעתו הישירה של הספקד. הללו מרגישים בעינו הפקוקה, בדעתו אותם אישית, ובזאת שכל הפוס מצדם יוקף בעתיד לחזקתם. מנגלת אפוא הקבוצה עליה יחול ערך המופת: אך פסחצית התריסר מנגנה.

לידל הרמ

* מלך ישראל שהכתוב אומר עליו: "יהוא בשגעון ינהג" (מלכים-ב' ט', כ').

** אמרה אנגלית שגורה.

ערכו של הסמל*

מלחמה זו מוכה אותנו בכמה תעודות רשמיות שלשונן חותכת וברורה. אחת הטובות שבהן בעת האחרונה הוא המכתב-החוזר מס' 70 של מחלקת המלחמה הקרוי – "סמלים". זהו הסיכום הממצה ביותר שניפגש לנו לחובות ולאחריות המוטלים על המפקד לדידי סמליו. החוזר פותח בדברים כררבונות וישר לענין, ואלה דברי הפתיחה: –

המפקד החסר את האומץ המוסרי ואת הכושר המקצועי לפתח ולקיים בכל שטח פיקודו חבר סמלים היודע את מלאכתו על בוריה, מנלה בזה קוצר-יד לשאת באחריות ההנהגה בקרב. מפקד כזה מקפח את האמון והכבוד מצד הסרים למשמעתו. הוא מהרס את כוחה של יחידתו, אין ספק כי בקרב סופו לנחול כשלון. במלחמה הנוכחית, כבמלחמות שקדמו לה, הוכח ברורות, כי את עמוד השדרה של הצבא מהווים הסמלים. ההצלחה בקרב תלויה באופיים והכשרתם של הסמלים, המפקדים על יחידות ועירות. עליהם להיות מנהיגים בחסד, מחוננים בחוש חובה מפותח, ברצון חזק, עליהם להיות רבי עצה ותחבולה ונכונים לשאת באחריות. על מנת להבטיח שסמלינו אמנם ראויים לתפקידים שעתידיים לעמוד בפניהם, חייבים המפקדים ביחידות, כגדולות כקטנות, להקדיש תשומת לב אישית לשיפור סגולותיהם ומעמדם של אותם הסמלים הנושאים באחריות פיקודית.

בהמשכו דן מסמך נמרץ זה בתשע נקודות-עיקר, שמחובתן של המפקד להקדיש להן תשומת לב מיוחדת. ותמצית ההוראות בנקודות אלה היא כדלהלן: – בראש וראשונה יש ליתן את הדעת לבחירה קפדנית של סמלים ולשיטת העלאה-בדרגה כזו שתתקבל על לב כל אנשי היחידה כשיטה נכונה וצודקת. בבוא המפקד לבחור אנשים יוכר תמיד כי מוטב להשאיר בתקן הסמלים מדרגא מסויימת מקום ריקן מלמלאותו בסתם איש שאינו קרוץ מן החומר הראוי.

לשאלת בתי-האולפנא מקצה החוזר מקום נכבד. עם הקמת בתי-האולפנא על המפקד לדאוג שניהולם יהא יעיל בתכלית, ושההדרכה בהם תהיה מן המובחר. כל הנופל מזה הוא גרוע מלא כלום. בתי-האולפנא שטחיים גורעים למעשה מנאוות הסמל על מלאכתו. על כן מוטל על המפקד להקצות לעבודה בבתי-האולפנא אלה את טובי הטובים שבין הקצינים שבפיקודו, ולהתעניין עצמו התענינות מתמדת ופעילה למן ההתחלה. כן רצוי מאוד לפשוך את הסמלים הלומדים בבתי-האולפנא משאר חובותיהם, לשכנם ולהזינם יחדיו בריחוק מה ממקום חובותיהם הרגילים. יתכן וזה לא יהא בנדר אפשרות ביצוע, אך החשיבות שמיחס המפקד לבתי-האולפנא צריכה תמיד להיות מודעת לסמלים ולכל הפיקוד.

על המפקד לנקוט באמצעים מיוחדים לנכי סמלים, שמימיהם לא השינו את הרמה המתקבלת על הדעת או שבמרוצת הזמן נמצאו מפגרים. אחד הדברים

* רשימת-הערכה ב"ירחון חיל-הרגלים" האמריקאי.